

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:**BİRİNCİ BÖLÜM**
KARAR**AKPET KIRTASIYE VE PETROL ÜRÜNLERİ TİCARET A.Ş. BAŞVURUSU****Başvuru Numarası : 2020/25034****Karar Tarihi : 16/9/2025****Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN****Üyeler : Yusuf Şevki HAKYEMEZ**

Selahaddin MENTEŞ

İrfan FİDAN

Muhterem İNCE

Raportör : Olcay ÖZCAN**Başvurucu : Akpet Kırtasiye ve Petrol Ürünleri Ticaret A.Ş.****Vekili : Av. Sadık ÖZHÖBEK****I. BAŞVURUNUN ÖZETİ**

1. Başvuru, imara aykırılık nedeniyle düzenlenen idari para cezası ve ruhsat alınması için bir ay süre verilmesine ilişkin işlem nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkindir.

2. Kocasinan Belediye Meclisi (İdare) 12/9/2017 tarihinde başvuru Şirketin Kayseri'nin Kocasinan ilçesinde bulunan Matbaacılar Sitesi'ndeki 3968 ada 1 parsel sayılı taşınmazda ruhsatsız inşaat yaptığı gerekçesiyle 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 32. ve 42. maddeleri uyarınca 37.719,93 TL idari para cezası ile cezalandırılmasına ve ruhsat alması için başvurucuya bir ay süre verilmesine karar vermiştir.

3. Başvurucu, işlemin iptali talebiyle 20/10/2017 tarihinde İdare aleyhine dava açmıştır. Kayseri 2. İdare Mahkemesi (İdare Mahkemesi) 20/11/2018 tarihinde alınan bilirkişi raporuna göre, yapının ruhsata tabi olduğu, yapı sınıfı ve grubunun doğru belirlendiği ancak işlemin tesis edildiği inşaat alanının 546,90 m² olması gerekirken imar cezası hesaplama raporunda 456 m² olarak belirlendiği, 564,90 m² alan üzerinden toplam 45.239,10 TL idari para cezası uygulanması gerektiği, davalı İdare tarafından düzenlenen yapı tatil zaptında ve dava konusu encümen kararında inşaat alanının 456 m² olarak belirlendiği ve bu durumun temel cezayı etkiler nitelikte olduğu gerekçesiyle işlemi iptal etmiştir. Kanun yolu açık şekilde verilen karara karşı istinaf kanun yoluna başvurulmadığından karar 30/1/2019 tarihinde kesinleşmiştir.

4. İdare 9/4/2019 tarihinde uyuşmazlık konusu taşınmazda kaçak üçüncü kat inşa edildiğini ve İdare Mahkemesi kararı sonrası yeniden yapı tatil zaptı düzenlendiğini belirtmiş, 3194 sayılı Kanun'un 42. maddesi uyarınca başvuru yapısının III. sınıf A grubuna göre (546,90 m²x29,54TL/m²) 16.156,82 TL ve ruhsatsız olarak yapıldığı için de 29.082,28 TL

olmak üzere toplam 45.239,10 TL idari para cezası ile cezalandırılmasına ve 32. maddesi uyarınca da ruhsat alınması için bir ay süre verilmesine karar vermiştir.

5. Başvurucu, İdarenin 9/4/2019 tarihli işleminin iptali talebiyle 9/5/2019 tarihinde İdare Mahkemesinde dava açmıştır. Dava dilekçesinde, İdarece keşif yapılmadan idari para cezası düzenlendiğini, m²'nin hatalı şekilde yüksek belirlendiğini, imar affi kapsamında yapılan başvuru beklenmeden işlem tesis edildiğini, yapı ruhsatı incelenmeden karar verildiğini, cezanın fahiş derecede yüksek ve 3194 sayılı Kanun'da belirlenen oranların çok üzerinde hatalı belirlendiğini ileri sürmüştür. İdare savunma dilekçesinde, başvurusunun taşınmazın çatı kısmına ruhsatı olmaksızın çelik konstrüksiyondan III. sınıf A grubu yapı inşa ettiğini ve cezaya konu m²'nin daha önceki mahkeme kararı ile belirlendiğini ifade etmiş ve davanın reddini talep etmiştir. Yargılama sırasında başvuru 28/6/2019 tarihinde yapı kayıt belgesini dosyaya sunmuştur.

6. İdare Mahkemesi 15/10/2019 tarihinde davayı reddetmiştir. Kararın gerekçesinde 3194 sayılı Kanun'un 32. ve 42. maddelerine göre ruhsatsız veya ruhsat ve eklerine aykırı olarak yapılan yapılar nedeniyle verilecek para cezası miktarının belirlenmesinde dikkate alınacak temel ölçütün yapı sınıfı ve grubu ile ruhsatsız veya ruhsata aykırı imalat alanının varsa aykırılıktan etkilenen alanın katılması suretiyle bulunacak alan olduğu, temel ceza miktarı belirlendikten sonra maddede öngörülen arttırım sebeplerinin varlığı hâlinde arttırım sebeplerinin ayrı ayrı hesaplanacağı ifade edilmiştir. Belirlenen idari para cezasının önceki davada İdare Mahkemesince verilen karara dayandığı belirtilmiştir. Ayrıca önceki İdare Mahkemesi kararına dayanak bilirkişi raporunda mevcut yapının üzerine yapılmış olan çelik konstrüksiyonun yapıya ilave yük olması nedeniyle taşıyıcı sistemi etkileyecek nitelikte olduğu, yapı inşaat alanının arttığı, ayrıca esaslı tadilat tanımına girdiği, bu sebeple yapı ruhsatına tabi olduğunun belirlendiği ve kararın kesinleştiği, inşaatın ruhsatının bulunmadığı, dolayısıyla 3194 sayılı Kanun'un 32. maddesi kapsamında ruhsat alınması için bir ay süre verilmesine ilişkin kısmın da hukuka uygun olduğu ifade edilmiştir.

7. Başvurucu, istinaf kanun yoluna başvurmuş ve önceki iddiaları yanında 3194 sayılı Kanun'a 11/5/2018 tarihli ve 7143 sayılı Vergi ve Diğer Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun ile eklenen geçici 16. maddeye göre yapı kayıt belgesi için müracaat edilip dava dosyasına sunulmasına rağmen bu yönde bir değerlendirme yapılmadığını ileri sürmüştür.

8. Başvurucunun istinaf talebini inceleyen Ankara Bölge İdare Mahkemesi 6. İdari Dava Dairesi (Bölge İdare Mahkemesi) 15/6/2020 tarihinde kararı uygun bulmuş ve istinaf talebini kesin olarak reddetmiştir. Kararda, İdare Mahkemesinin karar gerekçesi dışında başka bir gerekçeye yer verilmemiştir.

9. Başvurucu, nihai hükmü 10/7/2020 tarihinde öğrendikten sonra 6/8/2020 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

10. Başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

II. DEĞERLENDİRME

11. Başvurucu; yapı kayıt belgesi düzenlenen taşınmazı için idari para cezası verilmesinin ve taşınmazın mühürlenerek kullanılamaz hâle getirilmesine ilişkin işlemler ile

mahkeme kararlarının hukuka aykırı olduğunu, keşif yapılmadan ve sunduğu yapı kayıt belgesi değerlendirilmeden karar verildiğini, 3194 sayılı Kanun'un geçici 16. maddesinde yapı kayıt belgesi verilen yapılarla ilgili olarak bu Kanun uyarınca alınmış yıkım kararlarının ve tahsil edilemeyen idari para cezalarının iptal edileceğinin hükme bağlandığını, öncesinde bu cezalar için ödeme yapılmadığını ve bu konuda değerlendirme yapılmadan karar verildiğini belirterek adil yargılanma ve mülkiyet haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

12. Başvuru, mülkiyet hakkı kapsamında incelenmiştir.

13. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

14. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğinden şikâyet eden bir kimse, önce böyle bir hakkının var olduğunu kanıtlamak zorundadır. Bu nedenle öncelikle başvurusunun Anayasa'nın 35. maddesi uyarınca korunmayı gerektiren mülkiyete ilişkin bir menfaate sahip olup olmadığı noktasındaki hukuki durumunun değerlendirilmesi gerekir (*Cemile Ünlü* [2. B.], B. No: 2013/382, 16/4/2013, § 26; *İhsan Vurucuoğlu* [1. B.], B. No: 2013/539, 16/5/2013, § 31). İhtilaf konusu yapıda inşa edilen kısmın ruhsatsız olduğu gerekçesiyle idari para cezası düzenlenmesinin ve ruhsat alınması için bir ay süre verilmesinin başvurusunun mal varlığında azalmaya yol açacağından ve mülkü kullanamama sonucunu ortaya çıkaracağından başvurusunun mülkiyet hakkı kapsamında korunmaya değer bir mülkünün bulunduğu değerlendirilmiştir.

15. Anayasa'nın 35. maddesinde bir temel hak olarak güvence altına alınan mülkiyet hakkı kişiye -başkasının hakkına zarar vermemek ve kanunların koyduğu sınırlamalara uymak koşuluyla- sahibi olduğu şeyi dilediği gibi kullanma ve ondan tasarruf etme, onun ürünlerinden yararlanma olanağı verir (*Mehmet Akdoğan ve diğerleri* [1. B.], B. No: 2013/817, 19/12/2013, § 32). Dolayısıyla malikin mülkünü kullanma, mülkün semerelerinden yararlanma ve mülkü üzerinde tasarruf etme yetkilerinden herhangi birinin sınırlanması mülkiyet hakkına müdahale teşkil eder (*Recep Tarhan ve Afife Tarhan* [1. B.], B. No: 2014/1546, 2/2/2017, § 53). Somut olayda başvuru tarafından inşa edilen kısmın ruhsatsız olduğu gerekçesiyle başvuru hakkında idari para cezası düzenlenmesinin ve ruhsat alması için başvurucuya bir ay süre verilmesinin Anayasa'nın 35. maddesi anlamında mülkiyet hakkına müdahale oluşturduğunu belirtmek gerekir.

16. Anayasa'nın 35. maddesi ile mülkiyet hakkına temas eden diğer hükümleri birlikte değerlendirildiğinde Anayasa'nın mülkiyet hakkına müdahaleyle ilgili üç kural ihtiva ettiği görülmektedir. Buna göre Anayasa'nın 35. maddesinin birinci fıkrasında, herkesin mülkiyet hakkına sahip olduğu belirtilmek suretiyle mülkten barışçıl yararlanma hakkına yer verilmiş; ikinci fıkrasında da mülkten barışçıl yararlanma hakkına müdahalenin çerçevesi belirlenmiştir. Maddenin ikinci fıkrasında, genel olarak mülkiyet hakkının hangi koşullarda sınırlandırabileceği belirlenerek aynı zamanda mülkten yoksun bırakmanın şartlarının genel çerçevesi de çizilmiştir. Maddenin son fıkrasında ise mülkiyet hakkının kullanımının toplum yararına aykırı olamayacağı kurala bağlanmak suretiyle devletin mülkiyetin kullanımını kontrol etmesine ve düzenlemesine imkân sağlanmıştır. Anayasa'nın diğer bazı maddelerinde de devlet tarafından mülkiyetin kontrolüne imkân tanıyan özel hükümlere yer verilmiştir. Ayrıca belirtmek gerekir ki mülkten yoksun bırakma ve mülkiyetin düzenlenmesi mülkiyet hakkına müdahalenin özel biçimleridir (*Recep Tarhan ve Afife Tarhan*, §§ 55-58). Başvurucuya idari para cezası düzenlenmesi ve ruhsat alması için başvurucuya bir ay süre

verilmesinin kamu makamlarının kontrol ve düzenleme yetkisi kapsamında olduğu açıktır. Bu sebeple başvurunun mülkiyetin kullanımını düzenleme ve kontrole ilişkin üçüncü kural çerçevesinde incelenmesi gerekir.

17. Mülkiyet hakkına yönelik müdahalenin Anayasa'ya uygun düşebilmesi için müdahale kanuna dayanmalı, kamu yararı amacı taşımalı ve ayrıca ölçülülük ilkesi gözetilerek yapılmalıdır (*Recep Tarhan ve Afife Tarhan*, § 62). Somut olayda başvurunun mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin 3194 sayılı Kanun'un 32. ve 42. maddesi kapsamında kanuni dayanağının bulunduğu anlaşılmıştır. Söz konusu alanda sağlıklı ve düzenli bir kentleşmenin sağlanmasına yönelik tedbirler alınmasının kamu yararına dayalı meşru bir amacının bulunduğu değerlendirilmiştir.

18. Son olarak kamu makamlarınca başvurunun mülkiyet hakkına yapılan müdahaleyle gerçekleştirilmek istenen amaç ile bu amacın gerçekleştirilmesi için kullanılan araçlar arasında makul bir ölçülülük ilişkisinin olup olmadığı değerlendirilmelidir. Ölçülülük ilkesi *elverişlilik*, *gereklilik* ve *orantılılık* olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. *Elverişlilik* öngörülen müdahalenin ulaşmak istenen amacı gerçekleştirmeye elverişli olmasını, *gereklilik* ulaşmak istenen amaç bakımından müdahalenin zorunlu olmasını yani aynı amaca daha hafif bir müdahale ile ulaşılmasının mümkün olmamasını, *orantılılık* ise bireyin hakkına yapılan müdahale ile ulaşmak istenen amaç arasında makul bir dengenin gözetilmesi gerekliliğini ifade etmektedir (AYM, E.2011/111, K.2012/56, 11/4/2012; E.2014/176, K.2015/53, 27/5/2015; E.2016/13, K.2016/127, 22/6/2016, § 18; *Mehmet Akdoğan ve diğerleri*, § 38).

19. Bununla birlikte başvurucuya mülkiyet hakkına yapılan müdahaleye etkin biçimde itiraz edebilme, savunma ve iddialarını yetkili makamlar önünde ortaya koyabilme olanağının tanınıp tanınmadığı da incelenmelidir. Anayasa'nın 35. maddesi usule ilişkin açık bir güvenceden söz etmemektedir. Bununla birlikte mülkiyet hakkının gerçek anlamda korunabilmesi bakımından bu madde, Anayasa Mahkemesinin çeşitli kararlarında da ifade edildiği üzere mülk sahibine müdahalenin kanun dışı veya keyfi ya da makul olmayan şekilde uygulandığına ilişkin savunma ve itirazlarını sorumlu makamlar önünde etkin bir biçimde ortaya koyabilme olanağının tanınması güvencesini kapsamaktadır. Bu değerlendirme ise uygulanan sürecin bütününe bakılarak yapılmalıdır (*Züliye Öztürk* [1. B.], B. No: 2014/1734, 14/9/2017, § 36; *Bekir Yazıcı* [GK], B. No: 2013/3044, 17/12/2015, § 71).

20. Mülkiyet hakkının korunmasının söz konusu olduğu durumlarda usule ilişkin güvencelerin somut olayda yerine getirildiğinden söz edilebilmesi için yargı mercilerinin kararlarında konu ile ilgili ve yeterli gerekçe bulunmalıdır. Ayrıca belirtmek gerekir ki bu zorunluluk davacının bütün iddialarına cevap verilmesi anlamına gelmemekle birlikte mülkiyet hakkını ilgilendiren davanın sonucuna etkili esasa ilişkin temel iddia ve itirazlar yargılama makamlarınca özenli bir şekilde değerlendirilerek karşılanmalıdır (*Kamil Darbaz ve GMO Yapı Grup End. San. Tic. Ltd. Şti.* [2. B.], B. No: 2015/12563, 24/5/2018, § 52).

21. Somut olayda, sağlıklı ve düzenli bir kentleşmenin sağlanması amacıyla imara uygun olmayan yapıların tespit edilerek idari para cezası düzenlenmesi ve ruhsat alınması için süre verilmesi gibi tedbirler alınmasının öngörülen meşru amacı gerçekleştirmek için *elverişli* ve *gerekli* olduğu değerlendirilmiştir.

22. Son olarak yapılan müdahalenin ölçülü olup olmadığının değerlendirilmesi için *orantılılık* incelemesi yapılmalıdır. Başvuruya konu olayda başvuru, yargılama

mercilerinin yeterli araştırma yapmaksızın ve dosyaya sunduğu yapı kayıt belgesini değerlendirmeksizin karar verdiğinden şikâyet etmektedir.

23. Somut olayda İdare, başvurucuya ait yapının üçüncü katının çatı kısmına ruhsatı olmaksızın çelik konstrüksiyondan yapı inşa edildiği gerekçesiyle 12/9/2017 tarihinde 3194 sayılı Kanun'un 32. ve 42. maddeleri uyarınca 37.719,93 TL idari para cezası düzenlemiş ve başvurucuya ruhsat alması için bir ay süre vermiştir. Bu işlemin iptali için açılan dava sonunda yapının ruhsata tabi olduğu, işlemin tesis edildiği inşaat alanının 546,90 m² olması gerekirken imar cezası hesaplama raporunda 456 m² olarak belirlendiği, 564,90 m² alan üzerinden toplam 45.239,10 TL idari para cezası uygulanması gerektiği ve bu durumun temel cezayı etkiler nitelikte olduğu gerekçesiyle işlem iptal edilmiştir. Bu karara karşı taraflarca kanun yoluna gidilmemiş ve karar kesinleşmiştir. İptal kararı üzerine İdare yeniden işlem tesis etmiş, 9/4/2019 tarihinde yapı tatil zaptı düzenlemiş ve 3194 sayılı Kanun'un 42. maddesi uyarınca başvurucunun, yapısının III. sınıf A grubuna göre (546,90 m²x29,54TL/m²) 16.156,82 TL ve ruhsatsız olarak yapıldığı için de 29.082,28 TL olmak üzere toplam 45.239,10 TL idari para cezası ile cezalandırılmasına ve 32. maddesi uyarınca da ruhsat alması için başvurucuya bir ay süre verilmesine karar vermiştir.

24. İşlemin iptali için açılan davada İdare Mahkemesince yeniden bilirkişi incelemesi yapılmaksızın dava reddedilmiştir. Kararın gerekçesinde, önceki İdare Mahkemesi kararında 564,90 m² alan üzerinden toplam 45.239,10 TL idari para cezası uygulanması gerektiği ifade edildiğinden uygulanan cezanın yerinde olduğu, karara dayanak bilirkişi raporunda mevcut yapının üzerine yapılmış olan çelik konstrüksiyonun yapıya ilave yük olması nedeniyle taşıyıcı sistemi etkileyecek nitelikte olduğu, yapı inşaat alanının arttığı, ayrıca esaslı tadilat tanımına girdiği, bu sebeple yapı ruhsatına tabi olduğunun belirlendiği, önceki kararın kesinleştiği ve inşaatın ruhsatının da bulunmadığı ifade edilmiştir. Dolayısıyla İdare Mahkemesinin kararının başvurucunun yeniden araştırma ve keşif yapılması gerektiğine dair şikâyetlerine ilişkin ilgili ve yeterli gerekçe içerdiği değerlendirilmiştir.

25. Bununla birlikte başvuru, dava dilekçesinde, uyumsuzluğa konu yapı hakkında imar affından faydalanmak üzere başvuruda bulunduğunu ifade etmiş; yargılama sırasında da yapı kayıt belgesini dosyaya sunmuştur. 3194 sayılı Kanun'un geçici 16. maddesinde 31/12/2017 tarihinden evvel inşa edilen ruhsatsız veya ruhsat ve eklerine aykırı yapıların kayıt altına alınmasının amaçlandığı belirtilmiş ve aynı maddenin dördüncü fıkrasında yapı kayıt belgesi verilen yapılarla ilgili olarak bu Kanun uyarınca alınmış yıkım kararları ile tahsil edilemeyen idari para cezalarının iptal edileceği ifade edilmiştir. Başvuru hakkında 3194 sayılı Kanun'un 32. ve 42. maddelerine göre yapılan ilk işlemin 12/9/2017 tarihli olduğu ve yapının bu tarihten önce inşa edildiği dikkate alındığında, geçici 16. madde kapsamında yapı kayıt belgesi düzenlenmesi için başvurulabilecek yapılar arasında bulunduğu anlaşılmaktadır. Ayrıca 3194 sayılı Kanun'un geçici 16. maddesine uygun şekilde düzenlenen yapı kayıt belgesinin aynı maddenin dördüncü fıkrası gereğince tahsil edilmemiş idari para cezasını ortadan kaldıracığı görülmektedir. Başvuru da anılan yapıya ilişkin talebinin kabul edildiğini belirterek düzenlenen yapı kayıt belgesini dosyaya sunmuş ancak İdare Mahkemesi yapı kayıt belgesi hakkında olumlu veya olumsuz bir değerlendirmede bulunmaksızın davayı reddetmiştir. Başvuru yapı kayıt belgesinin değerlendirilmesi gerektiğine ilişkin iddialarını istinaf dilekçesinde de tekrar etmiş ancak Bölge İdare Mahkemesi kararında yalnızca İdare Mahkemesinin karar gerekçesi uygun bulunmakla yetinilmiş ve ayrı bir gerekçeye yer verilmeksizin istinaf talebi reddedilmiştir.

26. Dolayısıyla yargılama mercilerinin davanın sonucuna etkili olabilecek mahiyetteki iddia ve itirazlara cevap verecek nitelikte inceleme ve araştırma yapmadıkları gibi kararlarında buna ilişkin ilgili ve yeterli bir gerekçeye yer vermedikleri tespit edilmiştir. Bu sebeple mülkiyet hakkının korunmasında usule ilişkin güvencelerin somut olayda yerine getirilmediği sonucuna varılmıştır. Dolayısıyla başvurucunun mülkiyet hakkının korunması ile kamunun yararı arasında olması gereken adil dengenin başvuru aleyhine bozulduğu ve müdahalenin ölçülü olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

27. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

III. GİDERİM

28. Başvurucu, idari para cezasının iptal edilmesi ve yapının ruhsatı olmadığı şeklindeki kararın değiştirilmesi talebinde bulunmuştur.

29. Başvuruda tespit edilen anayasal hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiği yargı mercilerinin yapması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir (yeniden yargılama konusunda bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aliğül Alkaya ve diğerleri (2)* [1. B.], B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu (3)* [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

30. Öte yandan hak ihlali kararından Anayasa Mahkemesinin davanın neticesiyle ilgili bir tutum sergilediği sonucu çıkarılmamalıdır. Anayasa Mahkemesince verilen hak ihlali kararı uyumsuzluğun sonuçlarından bağımsız olup davanın kabulüne, reddine ya da beraate veya mahkûmiyete karar verilmesi gerektiği anlamına gelmemektedir. Kural olarak yargılamanın her aşamasında olduğu gibi ihlalin sonuçlarını gidermek üzere yeniden yapılacak yargılama sonunda da delillerin dava ile ilişkisini kurma ve bunları değerlendirip sonuç çıkarma yetkisi ilgili mahkemelere aittir.

IV. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin mülkiyet hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapmak üzere Kayseri 2. İdare Mahkemesine (E.2019/462, K.2019/775) GÖNDERİLMESİNE,

D. 446,90 TL harç ve 30.000 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 30.446,90 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

E. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvurunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal faiz UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 16/9/2025 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.